

כולל
תיקון
הכללי

פּוֹרִים שְׂמֵחַ

הצדיק מיבנאל זי"א

קרן הדיסה היכל הקודש
שעי' עמותת ישמח צדיק

breslevcity.co.il

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** ז"ע "א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויציא מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט על מצבתו את ההבטחה החזקה תרוקים ורווקות והבטיח להיות מליץ יושר לכל מי שיבוא אל קברו ללמוד ולהתפלל

קונטרס

פּוּרִים שִׂמְחָה

יגלה את מעלת הזוכה להיות שמח וטוב לב
בחג הפורים, ועל-ידי תקף השמחה יזכה
למחות את זכר עמלק, שהוא כלל הספקות
והקשיות העולים על לב האדם בכל פעם.
ועצות נוראות ונפלאות והנהגות ישרות לדעת
מה לעשות בחג הפורים.

בגוי ומיסד על פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון

בוצינא קדישא עלאה, אדוננו מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל פי דברי תלמידו, מורנו

הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים,

מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

הובא לדפוס על-ידי

חסדי ברסלב

עיר הקדש יבנאל תובכ"א

קרן הדפסה "היכל הקודש" שע"י עמותת "ישמח צדיק"

להשגת הספר הזה וספרים אחרים בהוצאת הקרן:

04-6721909

טלפון נוסף: **04-6656666**

ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

ספרי כ"ק מוהרא"ש זיע"א

קונטרסים לזיכוי הרבים ועוד

פרטי חשבון לתרומה/העברה:

בנק הדואר סניף 001 מספר חשבון 3397375 ע"ש עמותת "ישמח צדיק"
ניתן לתרום לעמותה באמצעות אפליקציית "ביט" לנייד מס' 055-9269726

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות ולזכותך ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

קונטרס

פּוּרִים שִׁמְח

א.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי פּוּרִים הוּא חַג נִפְלָא לְעַם יִשְׂרָאֵל, שָׁבוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲשָׂה נְסִים נִגְלִים לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְנִתְּלָה הַמֶּן-עַמְלָק וְכָל בְּנָיו, וְנִתְּהַפֵּךְ מֵהַהֶפֶךְ אֶל הַהֶפֶךְ, כִּי הֵם רָצוּ לְהַשְׁמִיד, לְהַרְג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל מִנְעַר וְעַד זָקֵן, טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד, וְנִתְּהַפֵּךְ הַכֹּל עַל רֹאשָׁם. וְעַל-כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְּרַשׁ שׁוֹחַר טוֹב, מִשְׁלֵי ט'): כָּל הַמוֹעֲדִים יִהְיוּ בְּטָלִים, וַיְמִי הַפּוּרִים לֹא יִהְיוּ נִבְטָלִין לְעוֹלָם, שְׁנֵאמַר (אֶסְתֵּר ט'): "וַיְמִי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה לֹא יֵעֲבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים"; כִּי בְּכָל דּוֹר וְדוֹר עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נְסִי נְסִים עִם עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּכָל דּוֹר וְדוֹר קָמִים עָלֵינוּ אַמּוֹת הָעוֹלָם, שֶׁהֵם כָּלֵל הַרְשָׁעִים וְהַרוֹצְחִים הָאֲרוּרִים, הַעֲמָלָקִים שֶׁל כָּל דּוֹר וְדוֹר, וְרוֹצִים לְכַלּוֹת וּלְהַשְׁמִיד אֶת כָּל הַיְהוּדִים מִנְעַר וְעַד זָקֵן, אֲנָשִׁים, נָשִׁים וְטַף בְּיוֹם אֶחָד, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִפֶּר תְּמִיד

את מחשבתם הרעה, ומהפך מההפך אל ההפך עליהם, ועם ישראל נצולים. ואף שכבר עברנו הריגות ורציחות מכלל אמות העולם כל שנות גליותינו, אבל תמיד ראינו נסים ונפלאות, איך לבסוף נתהפך הכל על הרשעים הארורים והעמלקים האכזריים, ועם ישראל יצא מצפּרניהם הטמאות, וחזר ובנה ושקם את ההריסות, כי "נצח ישראל לא ישקר" (שמואל-א' טו, כט), ועם ישראל חי; ועל-כן אמרו חכמינו הקדושים (תענית כט.): 'כשם שמשנכנס אב ממעטין בשמחה, כך משנכנס אדר מרבין בשמחה'; הינו חדש אב הוא חדש המסמל את חרבן-בית-המקדש וצרות וגלות ישראל, שעובר על עם ישראל כל ימי גלותנו, ואז הוא זמן של אבלות, שאנו מתאבלים על חרבן בית-המקדש ועל צרות ישראל, ועל הגלות הארפה בה אנו שרויים מזה אלפים שנה. וכשאדם מתאבל על חרבן ירושלים והמקדש, ועל גלות עם ישראל והשכינה הקדושה, אזי כשם שמשנכנס אב - ממעטין בשמחה, כך משנכנס אדר - מרבין בשמחה, כי 'כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה' (תענית ל:), על-ידי שאדם מזכיר לעצמו תמיד את גלות ישראל וחרבן בית-המקדש, וכואב לו על צרות ישראל, על-ידי-זה

פּוּרִים שְׂמֵחַ

ה

כְּשָׂבָא חֲדָשׁ הַשְּׂמֵחָה, שֶׁהוּא חֲדָשׁ אֲדָר, הוּא שְׂמֵחַ מְאֹד מְאֹד, כִּי כִּמוֹ שֶׁעָשָׂה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִסִּים וְנִפְלְאוֹת בַּיָּמֵי מְרַדְכֵי וְאַסְתֵּר, שִׁתְּלוּ אֶת הַמֶּן וּבְנִיּוֹ עַל הָעֵץ, כְּמוֹ-כֵן נִתְּלִים כָּל שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל מִדּוֹר לְדוֹר. כְּאֲשֶׁר רָאוּ בְּחוּשׁ, עַל אִף שֶׁהַצּוֹרְרִים הָאֲרוּרִים הִרְגוּ וְחָנְקוּ וְשָׂרְפוּ בְּלֵי חֲמֵלָה אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, לְבִסְפוֹךְ נִתְּהַפְּכָה כּוֹס הַתִּרְעָלָה עֲלֵיהֶם, וְהֵם נִמְחָקוּ מִן הָעוֹלָם, וְעַם יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם לְעַד.

וְעַל-כֵּן בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי מִשְׁנֹכְנָס אֲדָר מִרְבִּין בְּשְׂמֵחָה, וְצָרִיכִים לְשִׂמְחַת מְאֹד מְאֹד, כִּי הַחֲדָשׁ הַזֶּה הוּא חֲדָשׁ שְׂמֵסְגָל מְאֹד לְכָל מִינֵי יְשׁוּעוֹת, וְעַל-כֵּן רָאוּ לְשִׂמְחַת בּוֹ מְאֹד מְאֹד, וּלְהַמְשִׁיךְ אֶת הַשְּׂמֵחָה לְכָל הַשָּׁנָה, וּבְזֶה שְׂשִׂמְחִים בְּחֲדָשׁ אֲדָר, וּבִפְרָט בַּיָּמֵי הַפּוּרִים הַקְּדוּשִׁים, עַל-יְדֵי-זֶה מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצָמָם שְׂמֵחָה וְחֻדוּהָ לְכָל הַשָּׁנָה כְּלָה. אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמֵנְצֵל אֶת יְמֵי הַפּוּרִים, וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַמְּצֻוֹת הַנּוֹהֲגוֹת בְּפּוּרִים, וְשִׂמְחַת מְאֹד, שְׂעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְמַחֲוֹת אֶת זְכוּרוֹ שֶׁל הַמֶּן-עֲמָלֶק, שֶׁהוּא כָּלֵל הַסְּפָקוֹת וְהַקְּשִׁיּוֹת וְהַעֲקָמוּמִיּוֹת שְׁנֹכְנָסוּ בְּלֵב הָאָדָם מִרַב הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו כָּל הַשָּׁנָה; כִּי כָּל מֶה שֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם מִשֶּׁף הַשָּׁנָה, זֶה מְכַנְּסִים

בו עקמומיות וקשיות וספקות, אשר כל זה בא מעמלק, ועל-
 כן אמרו חכמינו הקדושים (מגלה ל:): בפורים קוראים "ויבא
 עמלק", כי זה עקר שמחת פורים, לידע ש'עמלק' שהוא
 גימטריה 'ספק', בא אל כל אדם, להכניס בו ספקות (שמות יז
 ז): "היש הוי"ה בקרבנו אם אין", כי "מלחמה לה' בעמלק
 מדר דר" (שמות יז, טז); וזה אשר מעקם את לבב בר ישראל;
 כי המאמין האמתי, שיודע ועד, אשר אין בלעדיו יתברך כלל,
 והכל לכל אלקות גמור הוא, אף פעם לא יקשה שום קשיות
 על הבורא יתברך שמו, אלא ידע, ש"צדיק הוי"ה בכל דרכיו
 וחסיד בכל מעשיו" (תהלים קמה), "הצור תמים פעלו, כי כל
 דרכיו משפט, אל אמונה ואין עול, צדיק וישר הוא" (דברים
 לב); אף מחמת שאין האדם יודע ידיעות אלו, על-כן מתגבר
 עליו המן-עמלק, שהוא כלל הספקות והקשיות להרהר אחריו
 יתברך, וזה מה שהורס אותו לגמרי, ועל-ידי-זה יש לאמות
 העולם שליטה על עם ישראל. על-כן בבוא חודש אדר, הוא
 חודש השמחה, אם אז שמחים ועליזים בו יתברך, על-ידי-
 זה זוכים להכניע את המן-עמלק, שהוא כלל הסטרא אחרא,
 הספקות והקשיות, וזוכים להגאל גאלת עולם. ועל-כן ראו,

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים ! לְשִׂמְחָה מְאֹד בְּכֹל חֹדֶשׁ אֲדָר, וּבְפֶרֶט בְּיוֹם הַפּוּרִים הַקָּדוֹשׁ, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה יֵאִיר עֲלֵיכֶם אוֹר נִפְלֵא מְאֹד, כַּמּוּבָא בְּכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל, שֶׁבְּפוּרִים נִתְגַּלָּה 'אוֹר אָבָא', כִּי אִזּוֹ נִתְגַּלָּה אוֹר הַחֹסֶד, אוֹר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁלְמוֹת, בְּלֵי שׁוּם לְבוּשִׁים, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁישְׂמַח עֲצָמוֹ בְּיַמֵּי הַפּוּרִים הַקָּדוֹשִׁים !

ב.

צְרִיף שְׂתַדְעוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים ! אֲשֶׁר בְּיַמֵּי מְרֻדְכִי וְאַסְתֵּר נִקְהָלוּ הַיְהוּדִים בְּשִׁלְשָׁה-עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר, לְעַמֵּד עַל נַפְשָׁם וּלְהַנָּקֵם מֵאוֹיְבֵיהֶם, וְהָיוּ צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מֵאֵת הַיְי"ה יִתְבָּרַךְ שֶׁמוֹ שִׁיעֲזָרֵם. וּמְצִינּוּ, שֶׁכְּשֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִלְחָמָה, הִתְעַנּוּ שִׁיעֲזָרֵם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְגַם מִשָּׁה רַבְּנּוּ, עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם, בְּיוֹם שְׁנִלְחָם עִם עֲמֶלֶק - הִתְעַנָּה. וְלִכְן גַּם בְּיַמֵּי מְרֻדְכִי וְאַסְתֵּר הִתְעַנּוּ בְּיוֹם שְׁלֹשָׁה-עָשָׂר בְּאֲדָר, וְלִכְן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם כָּל יִשְׂרָאֵל יוֹם זֶה לְתַעֲנִית צְבוּר, וְנִקְרָא "תַּעֲנִית אֲסְתֵּר", כְּדֵי לְזַכֵּר, שֶׁהַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שֶׁמוֹ רוֹאֶה וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל אִישׁ בְּעֵת צָרָתוֹ, כַּאֲשֶׁר יִתְעַנָּה וְיָשׁוּב אֶל הַיְי"ה בְּכֹל לְבָבוֹ, כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה לְאַבוֹתֵינוּ בְּיַמֵּים הָהֵם. וּמְכַל מְקוֹם אֵין תַּעֲנִית זוֹ

חובה כל-כך, כמו ארבע התעניות הכתובות במקרא. ולכן יש להקל בזה בעת הצורך, כגון: מעברות ומיניקות לא יתענו, ואפלו חולה קצת בכאב עינים, שהוא מצטער הרבה - לא יתענה, וכן יולדות כל שלשים יום, וכן חתן בתוך שבועת ימי המשטה שלו אינו צריך להתענות, ויפרע את התענית אחר-כך, אבל שאר הבריאים לא יפרשו עצמם מהצבור, ואפלו מי שהולך בדרך וקשה עליו התענית, מכל מקום צריך להתענות. ועקר התענית הוא לפשפש במעשיו הרעים שעשה כל השנה, אשר בשביל זה גרם מה שגרם, שיכנסו בו ספקות וקשיות ועקמומיות עליו יתברך, ובעבור זה עובר עליו מה שעובר. ולכן יום לפני פורים תקנו חכמינו הקדושים להתענות למען חזרה בתשובה, כי בזה שמתענין, ממשיכים על עצמם בוששה גדולה, ומתבישים ממנו יתברך, ועל-ידי-זה עקר התשובה. ולכן מי שיכול להתענות יום קדם פורים - אין למעלה מזה, ויבקש רחמים ממנו יתברך, שיחוס וירחם עליו ועל כלל נשמות ישראל להוציאם מהגלות, ואם יקדים יום לפני חג הפורים בתענית ובתפלה ובבקשה, אז יזכה ל"פורים שמח".

ועל-כן בני ובנותי היקרים! אם אתם יכולים להתענות

– ראו להתענות יום לפני פורים, שנקרא "תענית אסתר", ומי שאינו יכול להתענות, שיפדה את התענית בצדקה, וירבה אז בעשית צדקה עם עניים ואביונים, ויפדה את הסעדות שאוכל, ויתן את סכום הממון לעניים, וירבה בתפלה ובקשה אליו יתברך, ואז יזכה ל"פורים שמח", ועל-ידי-זה ימחל לו הקדוש-ברוך-הוא על כל מה שעשה. כי בפורים נתגלה אור נורא ונפלא כזה, שמאיר אור הקדוש-ברוך-הוא בגלוי רב, בלי שום לבושים כלל, עד שזוכים לראות את אמתת מציאותו יתברך בגלוי כזה, שכבר אין הפרש בין ארור המן לברוך מרדכי, הינו שזוכים בימי הפורים להגיע אל בטול כזה אל האין סוף ברוך הוא, עד שכבר אין מרגישים שום הפרש, כי נתגלה אז 'אור אבא', וזה מה שאמרו חכמינו הקדושים (מגלה ז:): חייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי"; כי ביום הפורים צריכים לשמח כל-כף, עד שמתקף השמחה יתגלה עליו אור האין סוף ברוך הוא, שכבר לא יראה שום טמאה ושום ספקות ושום חשך כלל, אלא יזכה להרגיש את אורו יתברך בתכלית ההתגלות. ואל כל זה זוכים דיקא אם מקדימים יום לפני פורים בתענית ובתפלה, שאז כפי

שמכניסים את עצמם בתענית ובתפלה ובבקשה, בתחנונות, בודוים ובפיוסים אליו יתברך, ומרבים בצדקה, על-ידי-זה זוכים ל"פורים שמח".

ג.

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, כי מנהג ישראל תורה הוא, לתן קדם פורים "מחצית-השקל", והוא מחצית מן המטבע הקבועה באותו מקום ובאותו זמן, זכר למחצית-השקל שהיו נוהגים באדר לצרף קרבנות הצבור, ומנהג לתן שלש מחציות, משום שבפרכת פי תשא כתוב שלש פעמים 'תרומה', ונוהגים בערב לפני קריאת המגלה, ומחלקים אותן לעניים; ולכן ראו, בני ובנותי היקרים! להזהר מאד מאד במצות מחצית-השקל, כי מלבד שהוא מנהג דברי סופרים, הוא גם מרמז על סודות נוראים ונפלאים מאד, ובפרט על אהבה ואחדות ישראל, כי בזה שנותנים מחצית השקל מגלים שאנחנו רק חצי, ואנחנו מכרחים לעוד בר ישראל, הינו כי כל אחד ואחד צריך לדמות עצמו שהוא רק חצי יהודי, וכדי שיהיה יהודי שלם, עליו להתחבר ולהתאחד עם יהודי אחר,

שְׁעַל זֶה מְרַמְזֵת מַחְצִית-הַשֶּׁקֶל, עַל אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל, שְׁצָרִיכִים לְהִתְאַחַד עִם נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל קִלְפַת הַמֶּן-עֲמֶלֶק הִיְתָה (אֶסְתֵּר ג, ח): "יִשְׁנֹנוּ עִם אֶחָד מִפְּזֹר וּמִפְּרָד", וְהִתְקוֹן הִיָּה עַל-יְדֵי אֶסְתֵּר, שְׁאֲמָרָה (שָׁם ד, טז): "לֵךְ כְּנוֹס אֶת כָּל הַיְּהוּדִים", כִּי בָזָה תְלוּיָהּ כָּל שְׂמֵחַת הַפּוּרִים, וּבָזָה תְלוּיָהּ כָּל עֵקֶר הַגְּאֻלָּה – שֶׁתְּהִיָּה אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל, וְשִׁיתְאַחֲדוּ עִם יִשְׂרָאֵל יַחַד, וּבְעֵבֹר זֶה נוֹתְנִים מַחְצִית-הַשֶּׁקֶל דִּיקָא, לְהוֹרוֹת שְׁכָל בַּר יִשְׂרָאֵל הוּא רַק חֲצִי יְהוּדִי, וּמִכֶּרַח לְהִתְחַבֵּר וּלְהִתְאַחַד עִם עוֹד יְהוּדִים, וּבָזָה נִשְׁלַם הַיְחוּד וְהַחֲבוּר. וּכְמוֹ-כֵן הוּא בְּעֲצָמוֹ, שְׁאֲדָם צָרִיף לְהִיּוֹת שְׁלָם עִם עֲצָמוֹ, וְאִי אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לָזֶה, כִּי אִם עַל-יְדֵי שְׂמֵדִבְקָא אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֶפְלוֹ שְׁנִפְּלָ לְמַקּוֹם שְׁנִפְּלָ, וְנִכְשַׁל בְּמָה שְׁנִכְשַׁל, שְׁאֲז הוּא נִפְרָד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ; כִּי בְּאַמַּת נִשְׁמַת יִשְׂרָאֵל הִיא חֶלֶק אֱלוֹהַּ מִמַּעַל מִמָּשׁ, וְעֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת הִיא, שְׁנִשְׁמָה תַּחְזוֹר וְתִדְבֵּק אֶת עֲצָמָהּ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְזוֹ נִקְרָאת שְׁלֵמוֹת, לֹא-כֵן אִם הָאָדָם חָטָא, חַס וְשָׁלוֹם, וְנִפְּלָ לְמַקּוֹם שְׁנִפְּלָ, וְנִכְשַׁל בְּמָה שְׁנִכְשַׁל וְכוּ', עַל-יְדֵי-זֶה נִפְרָדָה נִשְׁמַתוֹ מִמְּקוֹמָהּ, וְיִרְדָּה לְמַקּוֹם שְׁיִרְדָּה, וְאֲז הוּא רַק חֲצִי. וְעַל-כֵּן בָּזָה שְׁנוֹתָן מַחְצִית-הַשֶּׁקֶל, עָלֵיו לְהִתְעוֹרֵר אֲז וּלְדַעַת,

שְׁבִנְתִּינִת מַחְצִית הַשָּׁקֶל, הוּא כּוֹלֵל אֶת עֲצֻמוֹ לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמַחְזִיר אֶת נִשְׁמָתוֹ בַּחֲזָרָה אֶל שְׂרָשָׁה, שֶׁזֶה עֵקֶר סוּד הַתְּשׁוּבָה – לְהַחְזִיר אֶת הַנִּשְׁמָה לְהַמְקוֹם שֶׁנִּלְקְחָה מִמֶּנּוּ. וְעַל-כֵּן רָאוּ לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד בְּמִצְוֹת מַחְצִית הַשָּׁקֶל, וּבִזְזָה תִּמְשִׁיכוּ אֶהְבָּה, אַחֲרָה וְרַעוּת עַל כָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְתִתְאַחְדוּ יַחַד עִם כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֵן תִּהְיֶה לָכֶם שְׁלָמוֹת לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמְכֶם בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ, שְׂאִין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה – שֶׁם אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאַפְלוֹ מִי שֶׁכָּבֵר נֶפֶל לְמָקוֹם שֶׁנֶּפֶל, עֲדִין יִכוֹל לְחַזֵּר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְכֵן יִשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בְּבֵיתוֹ, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר הַשְּׁלָמוֹת; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים בְּשְׁלָמוֹת!

ד.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי חַיִּב כָּל אָדָם בֵּין אִישׁ בֵּין אִשָּׁה לְשִׁמְעַ 'קְרִיאַת הַמְּגִלָּה' בְּלֵילָה וּבִיּוֹם, וְלִכֵּן גַּם הַבְּנוֹת יֵשׁ לָהֶן חַיִּיב לְלַכֵּת לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְאִם אֵינָן הוֹלְכוֹת, צְרִיכִים לְקָרוֹת לְפָנֵיהֶם בְּבֵית, וְגַם אֶת הַקְּטָנִים חַיִּיבִים לְחַנּוּךְ,

שִׁישְׁמְעוּ קְרִיאַת-הַמְּגִלָּה, כִּי קְרִיאַת-מְגִלָּה הִיא מִצְוֹת עֲשֵׂה מִדְּבָרֵי סוּפְרִים, שֶׁמְגִלָּה לְעַם יִשְׂרָאֵל אֶת תִּקְוַת הַנְּסִים שֶׁעָשָׂה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִמָּנוּ בִּימֵי מְרֹדְכִי וְאַסְתֵּר, וְאִף שֶׁהָיוּ נִסִּים נִגְלִים, שְׂדוּד הַטְּבַע, אָבֵל בְּאַמֶּת הָיוּ מְלַבְּשִׁים בְּדַרְךְ הַטְּבַע, שֶׁזֶה כָּל סִפּוּר מְגִלַת אֶסְתֵּר, שֶׁמְגִלָּה אֶת הַהִסְתָּרָה שֶׁבְּתוֹךְ הַהִסְתָּרָה, וּבֹא לְהוֹרוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, שִׁידְעוּ – שֶׁאֲפִלוּ שִׁיגִיעַ זְמַן שִׁיְהִיָּה הַסְּתֵר פְּנִים, וְלֹא יֵרָאוּ וְלֹא יִשְׁמְעוּ וְלֹא יִבְנִנוּ שׁוֹם דְּבָר, עַד שִׁיַּחֲשָׁבוּ כְּאִלוּ עֲזֹב אֱלֹקִים אֶת הָאָרֶץ, חֵס וְשָׁלוֹם, גַּם שֶׁם יִתְחַזְּקוּ וַיִּבְקָשׁוּ, עַד שִׁיִּמְצְאוּ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי בְּאַמֶּת אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל זֶה מְרַמְזֵת מְגִלַת-אֶסְתֵּר – לְגִלּוֹת אֶת הַהִסְתָּרָה שֶׁבְּתוֹךְ הַהִסְתָּרָה, וְאֲפִלוּ שִׁיגִיעַ זְמַן, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִסְתִּיר אֶת עֲצָמוֹ, כְּבִיכּוֹל, מֵאַתְּנֹו, עֵקֶב עֲוֹנוֹתֵינוּ הַמְּרַבִּים, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְדַעַת, כִּי רַחֲמֵיו יִתְבָּרֵךְ הֵם עַד אֵין סוּף, וְגַם בְּהִסְתָּרָה שֶׁבְּתוֹךְ הַהִסְתָּרָה, גַּם שֶׁם יְכוּלִים לְמַצֵּא וּלְגִלּוֹת אֶת אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְעַל-כֵּן זוֹהֵי מְצוּהָ

גדולה מאד לשמע קריאת-המגלה בפורים, ולהטות היטב אָזְנוֹ וּלְכַבּוֹ לְשִׁמְעַ וּלְהַבִּין הַיֵּטֵב אֶת הַסְּפֹר, וַיְהִי אֲצִלוֹ חֲדָשׁ לְגַמְרִי, וּבִשְׁעָה שְׁשׁוּמַע אֶת הַמְּגִלָּה, יִצִּיר לְעֲצֻמוֹ כְּאִלוֹ עֲכָשׁוּ קָרָה עֲמוֹ הַנֶּס הַזֶּה. וּבְאַמַּת בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, בְּכָל פֶּעַם בְּפֶעַם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה אֶתְנוּ נְסִים נִגְלִים, הַמְּלַבְּשִׁים בְּדֶרֶךְ הַטֵּבַע, שֶׁכֵּל זֶה סוּד קְרִיאַת הַמְּגִלָּה, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְלַכֵּת לְשִׁמְעַ קְרִיאַת-הַמְּגִלָּה, וּמִצְוָה מִן הַמְּבַחֵר לְשִׁמְעָה בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, בְּמָקוֹם שֶׁיֵּשׁ הַרְּבֵה אֲנָשִׁים, מִשׁוּם ד' "בָּרַב עִם הַדֶּרֶת מְלִךְ", וּלְכָל הַפְּחוֹת יִשְׁתַּדֵּל לְשִׁמְעַ אוֹתָהּ בְּמַנְיָן עֲשָׂרָה, וְאִם אֵי אֲפָשָׁר לְקִרְוֹתָהּ בְּמַנְיָן, יִקְרָאנָה כָּל יַחִיד מִתּוֹךְ מְגִלָּה כְּשֶׁרָה עִם הַבְּרָכוֹת שֶׁלְּפָנֶיהָ, וְאִם אָחַד יוֹדֵעַ לְקִרְוֹתָהּ וְהִשָּׂאָר אֵינָם יוֹדְעִים - יִקְרָא זֶה שִׁיּוֹדֵעַ, וְהֵם יִשְׁמְעוּ וְיוֹצְאִים, אָף-עַל-פִּי-שְׂאִינָם עֲשָׂרָה; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְשִׁמְעַ קְרִיאַת-מְגִלָּה, וְאִם הוּא אָנוֹס וְאֵינּוּ יָכוֹל, שִׁיקְרָא בְּעֲצֻמוֹ אֶת הַמְּגִלָּה, וַיִּכּוֹן הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב אֶל כָּל הַסְּפֹר, וַיִּדַע שְׂאוֹתוֹ הַסְּפֹר קוֹרֶה גַם עֲכָשׁוּ עֲמוֹ; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַנְּסִים אֶת עֲצֻמוֹ אֶל תּוֹךְ סְפֹר הַנֶּס שֶׁל מְרַדְּכִי וְאֶסְתֵּר, שֶׁהִמְשִׁיכוֹ אֶז הָאֶרֶת אֶלְקוּת גָּמוֹר בְּהַתְּגַלּוֹת כְּזוֹ, עַד שֶׁתְּלוּ אֶת הַמֶּן וְכָל בְּנָיו,

ובכמו שעשה אז הקדוש-ברוך-הוא נסים ונפלאות, כן יעשה
הקדוש-ברוך-הוא אתנו גם עכשו נסים ונפלאות.

ה.

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, כי בפורים נתגלה
אור נורא ונפלא מאד, אור הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, ועל-
פן אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי מגלה, פרק א', הלכה ד'):
'כל מי שהוא פושט את ידו לטל - נותנין לו'; וזה מרמז על
גדל כח התפלה, שמי שזוכה לבא אליו יתברך ביום הפורים
הקדוש והנורא, ומבקש ומתחנן לפניו יתברך, אזי 'כל הפושט
ידו לטל - נותנים לו', ואין מדקדקים עמו. ומוכא בתקוני
זהר (נו:): פורים אתקרת על שם יום הכפורים, כי פורים
הוא כיום הכפורים, הינו אותה הארה שמאירה בעולם ביום
אחד בשנה, שהוא היום הקדוש והנורא - יום הכפורים, שאז
מכפרים לאדם על כל עוונותיו, כמו-כן הוא יום הפורים שאז
נתגלה אור נורא ונפלא מאד ממנו יתברך, אשר אפלו
מי שנפל בתכלית הזהמה והירידות והנפילות, ונכשל במה
שנכשל, בכל מיני עברות וחטאים, ומנח במקום שמנח, בכל

מיני זבל ולכלוך, אם רק ישוב בתשובה שלמה אליו יתברך, ויבוא ויתחנן לפניו יתברך, שיחוס וירחם עליו, אז ככל הפושט ידו לטל – נותנים לו, ויקבל כל מה שירצה. ועל-כן ראו, בני ובנות היקרים! לנצל את היום הקדוש והנורא הזה – יום הפורים, וראו לקיים בו את המצוות אשר שיכות ליום הזה. ועליכם לדעת, כי ביום הפורים חייב כל אדם לשלח לכל הפחות לאדם אחד שתי מנות, דכתיב (אסתר ט, יט): "ומשלח מנות איש לרעהו", משמע שתי מנות לאיש אחד, וכל המרבה לשלח מנות לרעים – הרי זה משבח, ומכל מקום מוטב להרבות במתנות לאביונים מלהרבות בסעדותו ומלשלח מנות לרעהו, כי אין שמחה גדולה ומפארת לפני הקדוש-ברוך-הוא כמי שזוכה לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות, והמשמח לב אמללים דומה לשכינה, שנאמר בה (ישעיה נז, טו): "להחיות רוח שפלים, להחיות לב נדכאים". ועל-כן ראו, בני ובנות היקרים! לשלח משלוח מנות לעניים ולאביונים, ליתומים ואלמנות, וראו להחיות את עם ישראל, כי זה עקר המצוה ביום הפורים הקדוש והנורא – לשלח מנות איש לרעהו, ולחזקו ולאמצו ולעוררו ולעודדו, וכיותר זה סובב על עניים

ואמללים, שאין להם מה לאכל, כי לא נקרא מנות אלא דבר
 שראוי לאכילה מיד כמות שהוא בלא תקון, כגון: בשר ודגים
 מבשלים ולא חיים, ומיני מתיקה, או פרות, או כוס יין ומי
 דבש וכיוצא בהם.

ועל-כן ראוי, בני ובנותי היקרים! להרבות בצדקה ביום
 הפורים לעניים ואביונים, ותשלחו מעדנים ומאכלים ליתומים
 ויתומות ואלמנות, ותחיו ותחזקו את נשמות ישראל, כי זה
 עקר מצות יום הפורים – לשמח את לב הנשברים, ובאתערותא
 דלתתא אתער מלעילא, ועל-ידי-זה שאתם תמסרו את נפשכם
 לשלח מנות איש לרעהו, להחיות לב נדכאים, על-ידי-זה
 כשאתם תבואו ותבקשו ממנו יתברך כל מה שאתם צריכים,
 אזי הקדוש-ברוך-הוא יתן לכם; כי זה תלוי בזה, כפי שאדם
 מתחבר עם נשמות ישראל, ועוזר להן, כמו-כן הקדוש-ברוך-
 הוא משפיע עליו שפע. ועל-כן אפלו עני בישראל, המקבל
 צדקה, חייב לתן לכל הפחות שתי מתנות לשני עניים, דהינו
 שתי מתנות לכל אחד, כדכתיב (אסתר ט, כב): "ומתנות
 לאביונים", ובזה שאדם שהוא עני נותן לעני אחר, בזה יזכה
 שהקדוש-ברוך-הוא ישפיע עליו גם-כן שפע, ולא יצטרך

אחר-כך לבקש מזולתו; אשרי מי שמנצל את היום הקדוש והנורא הזה – יום הפורים, ומבקש ומתחנן מלפניו יתברך כל מה שהוא צריך, וכן נותן מתנות לאביונים ומשלוח מנות איש לרעהו, שעל-ידי-זה יפתח לו צנור, וישפע עליו שפע דקדושה מלמעלה.

ו.

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, כי עקר מצות פורים היא לשמח מאד, וכיון שכל הנס היה על-ידי ה'יין, לכן ח'יבו ח'כמינו הקדושים להשתכר ב'יין, ואמרו (מגלה ז): 'ח'יב א'יניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי', ולפחות ישתה יותר מהרגלו, כדי לזכר את הנס הגדול שעשה הקדוש-ברוך-הוא עם עם ישראל. ועל-כן זוהי מצוה רבה לשתות בימי הפורים, כדי לשמח את עצמו, וכל השותה יותר – הרי זה משבח, כי העקר שהאדם יגיע לבטול כזה אל האין סוף ברוך הוא יתברך שמו, עד שלא ידע בין ארור המן לבין ברוך מרדכי. וכל זה זוכים על-ידי תקף השמחה, כי בזה שאדם שמח בפורים, הוא ממשיך על עצמו הארה

פורים שמח

יט

נוראה ונפלאה מאד מאורות עליונים, אורות צחצחות, ואז אפלו מי שחטא ופגם ונכשל במה שנכשל, על-ידי-זה יתכפר לו, כמובא בתקוני זהר, אשר פורים הוא כיום כפורים, וכמו שביום הכפורים מכפרים לכל אדם על עוונותיו, כמו-כן בימי הפורים הקדושים, על-ידי קיום המצוות הקדושות של קריאת-המגלה, לגלות את ההסתרה שבתוך ההסתרה, ועל-ידי מצות צדקה ומתנות לאביונים ומשלוח מנות איש לרעהו, על-ידי-זה ממשיכים על עצמם אור נורא ונפלא מאד, עד שנתבטל לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, וכבר אינו רואה שום דבר רק את אמתת מציאותו יתברך, שזה נקרא: "עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי"; כי באמת אין בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומתיה ומקים את כל הבריאה כלה, אף מחמת הבחירה והנסיון העלים והסתיר עצמו כביכול, בתוך זה העולם, וזה ההפרש בין מרדכי להמן, מרדכי הוא אור הקדשה, "מר דרור" (שמות ל, כג), והמן הוא מקור הטמאה, כלל הספקות והקשיות והעקמומיות שיש בלבם של אדם עליו יתברך, שזה נעשה מטבע העולם, כי על כל אדם ואדם עובר בזה העולם מה שעובר - ירידות ונפילות, ונכשל

במה שנכשׁל, ונופל למקום שנופל, ונשׁבר כמו שנשׁבר, ועוברים עליו צרות ויסורים ומכאובים רבים מאד, שׁזה כלל כל הצרות של הבלי העולם הזה, ומרדכי הוא גלוי אלקות, לגלות את אמתת מציאותו יתברך שׁמאיר לכל העולם, ועל-כן בפורים, אז צריכים להגיע אל מעמד ומצב כזה, שלא יהיה הפרש אצלו בין ברוך מרדכי לארור המן, הינו שׁיהפך את כל הירידות והנפילות אליו יתברך; אשרי מי שׁזוכה לקים את כל המצוות הנוראות השיכות ליום הפורים, והוא שמח ומשמח את כל נשׁמות ישראל, ונכנס אל תוך שמחת הקדוש-ברוך-הוא, שעל-ידי-זה יזכה לכל התקונים, והקדוש-ברוך-הוא ימחל לו על כל עוונותיו, וימשׁך עליו אור נורא ונפלא מאד, אשרי לו בזה ואשרי לו בבא!

תם ונשלם שבח לאל בורא עולם!

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת הַחֻטָּאִים
וְהוּא פָּגֵם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלָן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וְלִהְצַלְחָה בְּכֹל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיאֵמָרָם בְּכֹל יוֹם

יְסֻדוֹ, תְּקֻנוֹ, גְּלוֹ וְצוּהָ לְפִרְסוּמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל,
רְבֵנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרְבֵנוּ

רְבִי נַחֲמָן מְבַרְסְלָב, זְכוֹתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

הוֹבָא לְדְפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְרֶסְלָב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות
נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני
אתה טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי
בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף נספיהם מדם ובל אשא את
שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים
נפלו לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני אף
לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט:
ט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב
נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים
שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:

לב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יַחֲשֵׁב יי לו עוֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי הִחְרַשְׁתִּי בְּלו עֲצָמַי בְּשִׂאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדָךְ נִהְפֶּךָ לְשׂוֹדִי בְּחֶרְבְּנִי קִיץ סֶלָה: ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי אִמְרַתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִי וְאַתָּה נְשִׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סֶלָה: ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד אֱלֹהֶיךָ לְעַת מְצֵא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה סֹתֵר לִי¹ מִצָּר תִּצְרַנִּי רְנִי פֶלֶט תְּסוּבְּבֵנִי סֶלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זו תִּלְךָ אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינַי: ט אַל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אֵין הִבִּין בְּמַתָּג וְרִסָן עֲדִיו לְבָלוֹם בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מִכְּאוּבִים לְרַשָּׁע וְהַבּוֹטָח בִּי חֶסֶד יְסוּבְּבֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בִּי וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יְשָׁרֵי לֵב:

מא א לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יי: ג יי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאָרֶץ וְאֶל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו: ד יי יִסְעָדְנוּ עַל עַרְשׁ דָּוִי כָּל מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכָתָה בַּחֲלִיו: ה אֲנִי אִמְרַתִּי יי חֲנֻנִי רְפָאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יִאֲמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת וְאָבָד שְׁמוֹ: ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׂוֹא יִדְבַר לְבוֹ יִקְבֹּץ אֹן לוֹ יִצֵּא לַחוּץ יִדְבַר: ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי עָלַי יַחֲשִׁבוּ רָעָה לִי: ט דְּבַר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לְחַמֵּי הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב: יא וְאַתָּה יי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי וְאֲשַׁלְּמָה לָהֶם: יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חֲפִצָּתָה בִּי כִּי לֹא יָרִיעַ אִיבֵי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכָּתָה בִּי וְתִצְיַבְנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

1 אחר "אתה סתר לי" - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כֹּאֵיל תַעְרַג עַל אַפְיָי מִים
 בֶּן נִפְשֵׁי תַעְרַג אֵלַיךְ אֱלֹהִים: ג צִמְאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתֵי
 אָבֹא וְאַרְאָה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיְתָה לִי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאָמֹר
 אֵלַי כֹּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכְּרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נִפְשֵׁי כִי
 אֶעֱבֹר בְּסֶף אַדְרָם עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוּגֵג: ו מֵה
 תִּשְׁתַּחֲוֶה נִפְשֵׁי וְתַהֲמֵי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעוֹת
 פְּנֵיו: ז אֲלוֹהֵי עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאֲרֵץ יִרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים
 מֵהַר מִצְעֵר: ח תְּהוֹם אֵל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ כֹּל מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךְ
 עָלַי עֲבָרוּ: ט יוֹמָם יִצְוֶה יְיָ חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה שִׁירוּ עִמִּי תִפְלֶה לְאֵל חַיִּי:
 י אֲמַרְהָ לְאֵל סִלְעֵי לְמָה שְׂכַחְתָּנִי לְמָה קָדַר אֵלַיךְ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: יא
 בְּרִצַּח בְּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוֹנֵי צוּרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כֹּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: יב
 מֵה תִשְׁתַּחֲוֶה נִפְשֵׁי וּמֵה תַהֲמֵי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ
 יְשׁוּעוֹת פְּנֵי וְאֵלֵהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמר
 את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג
 הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארבו לנפשי
 יגורו עלי עיזים לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירוצון ויכונונו
 עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה
 לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו
 כקלב ויסובבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם כי מי
 שמע: ט ואתה יי תשחק למו תלעג לכל גוים: י עזו אליך אשמרה

תקון הפללי

כט

כי אלהים משגבי: יא אלהי חסדי יקדמני אלהים יראני בשררי: יב
אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך והורידמו מגגנו אדוני: יג
חטאת פימו דבר שפתימו וילכדו בגאונם ומאֵלה ומכחש יספרו: יד
כלה בחמה כלה ואינמו וידעו כי אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ
סלה: טו וישובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: טז המה יניעון לאכל
אם לא ישבעו וילינו: יז ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך כי הית
משגב לי ומנוס ביום צר לי: יח עזי אליך אזמרה כי אלהים משגבי
אלהי חסדי:

עז * למנצח על ידותון לאסף מזמור: ב קולי אל אלהים
ואצעקה קולי אל אלהים והאזין אלי: ג ביום צרתי אדני דרשתי ידי
לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: ד אזכרה אלהים ואהמיה
אשיחה ותתעטף רוחי סלה: ה אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא
אדבר: ו חשבתי ימים מקדם שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי בלילה
עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי: ח הלעולמים יזנח אדני ולא יסיף
לרצות עוד: ט האפס לנצח חסדו גמר אמר לדר ודר: י השכח חנות
אל אם קפץ באף רחמיו סלה: יא ואמר חלותי היא שנות ימין עליון:
יב אזכור מעללי יה כי אזכרה מקדם פלאך: יג והגיתי בכל פעלך
ובעלילותיך אשיחה: יד אלהים בקדש דרכך מי אל גדול כאלהים:
טו אתה האל עשה פלא הודעת בעמים עזך: טז גאלת בזרוע עמך
בני יעקב ויוסף סלה: יז ראוך מים אלהים ראוך מים יחילו אף ירגזו
תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים אף חצציה יתהלכו: ט

קול רעמך בגלגל האירו ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: כ בים
 דרפך ושכילך במים רבים ועקבותיך לא נדעו: כא נחית כצאן עמך
 ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר
 ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה
 אל: ג תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: ד כי אלף שנים
 בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה
 יהיו בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש:
 ז כי עלינו באפך ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדך עלמנו
 למאור פניך: ט כי כל מינו פנו בעברתך עלינו שנינו כמו הגה: י
 ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם
 עמל ואון כי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב
 למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי והנחם
 על עבדיך: יד שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו
 שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיך פעלך
 והדרך על בניהם: יז יהי נעם אדוני אלהינו עלינו ומעשה ידינו
 כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו
 לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב
 מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר
 עשה מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: ז

תקון הפללי

לא

הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו: ה זכר לעולם בריתו דבר צוה
 לאלף דור: ט אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק: י ויעמידה
 ליעקב לחק לישראל ברית עולם: יא לאמר לה אתן את ארץ כנען
 חבל נחלתכם: יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: יג ויתהלכו
 מגוי אל גוי מממלכה אל עם אחר: יד לא הניח אדם לעשקם ויוכח
 עליהם מלכים: טו אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו: טז ויקרא
 רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר
 יוסף: יח ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד עת בא דברו אמרת
 יי צרפתהו: כ שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו אדון
 לביתו ומשל בכל קנינו: כב לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם: כג ויבא
 ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: כד ויפר את עמו מאד ויעצמהו
 מצריו: כה הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: כו שלח משה
 עבדו אהרן אשר בחר בו: כז שמו כם דברי אתותיו ומפתים בארץ
 חם: כח שלח חשך ויחשך ולא מרו את דברו: כט הפך את מימיהם
 לדם וימת את דגתם: ל שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם: לא
 אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: לב נתן גשמייהם ברד אש להבות
 בארצם: לג ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם: לד אמר ויבא ארבה
 וילק ואין מספר: לה ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: לו
 ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם: לז ויוציאם בכסף וזהב ואין
 בשבטיו כושל: לח שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם: לט
 פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: מ שאל ויבא שלו ולחם שמים
 ישיביעם: מא פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר: מב כי זכר את

דבר קדשו את אברהם עבדו: מג ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו:
 מד ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו
 ותורתיו ינצרו הללויה:

קלז א על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון:
 ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי
 שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר את שיר יי
 על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני
 לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז
 זכר יי לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו עד היסוד בה: ח
 בת בכל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי
 שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו
 בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל
 וכנור: ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במגים ועוגב: ה הללוהו
 בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה
 הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
 ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
 יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

בס"ד

זקוק לישועה?
רוצה לשמח עניים ביום החתונה?
זקוק לזיווג, פרנסה, זרע של קיימא,
שלום בית, נחת מהילדים?

בזכות ההשתתפות
במצווה הגדולה של
בית התבשיל "אהל אברהם"!

72x12 ש"ח

פנס שבוע

50x12 ש"ח

פנס יום

"אין עוד חסד גדול יותר מהאכלת
רעבים ועל ידי זה הקב"ה יעזור
שתראו ניסים וישועות"
מכתב מהצדיק מיבטאל

101x12 ש"ח

פנס חודש

התקשרו עכשיו: 04-6656666

הקונטרס הבא יכול להיות לזכותך

תרומה שכולה קודש!

באפשרותך להקדיש את ההדפסה
הבאה להצלחה, לפרנסה, לעילוי נשמת,
למציאת זיווג ולכל בקשה לישועה

התקשרו: 04-6656666

מוקד אחד לכל הישועות

04-6656666

זיווג, פרנסה, הצלחה,
זרע בר קיימא, רפואה שלמה,
שלום בית, חיזוק, הדרכה, שמחה...

שאלות ותשובות של הצדיק \ חדשות ועדכונים
אמונה \ שמחה \ התחזקות \ ביטחון \ עצות וישועות

סרקו את הקוד והיכנסו לאתר ברסלב סיטי breslevcity.co.il

תפילת הדרך

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתוליכנו ותצעידנו לשלום. ותסמכנו לשלום. ותדריכנו לשלום. ותגיענו למחוז חפצנו לחיים ולשמחה ולשלום (אם דעתו לחזור מיד אומר: ותחזירנו לשלום) ותצילנו מכף כל אויב ואורב ולקטים וחיות רעות בדרך, ומכל מיני פרענויות המתרגשות לבוא לעולם ותשלח ברכה בכל מעשה ידינו, ותתנו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל ראינו ותשמע קול תחנונינו. כי אל

שומע תפלה ותחנן אתה: ברוך אתה יי שומע תפלה:

כ'י מלאכי'ו יצו'ה ל'ך לשמרך בכל דרכיך:

ויעקב הלך לדרפו ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב פאשר ראם (ר"ת רפאל אוריאל מיכאל) מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים:

בשם יי אלהי ישראל. מימיני מיכאל. ומשמאלי גבריאל, ומלפני אוריאל, ומאחורי רפאל, ועל ראשי שכנית אל:

על הדרך אפשר לפעול ישועות!

תורמים להבטחתו האדירה של הצדיק

ורואים ישועות מעל לגדר הטבע.

הצדיק מיבנאל הבטיח שמי שיתרום להדפסת

ספר אשר בנחל יראה ישועות מחוץ לדרך הטבע.

להשתתפות חייגו 04-6656666

הבטיח כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל בפה מלא:

**"את הקמיע הזה קיבלתי במתנה
מהשם יתברך ומי שישא אותו
יהיה שמור מכל דבר רע"**

"היות שהמצב בארץ ישראל מאד מתוח כי בני ישמעאל ובני עשיו רוצים להכחידנו ילא תקום צרה פעמיים' בזאת הקב"ה נתן לי מתנה - קמיע, שכל מי שיהיה לו את הקמיע הזה ויחזיק את הקמיע, שיתלה עליו את הקמיע, אני מבטיח לו שלא ינוק ולא יקרה לו שום דבר, בהבטחה מוחלטת וברורה, מי שיהיה לו את הקמיע הזה הקב"ה ישפיע עליו שפע ברכה והצלחה ושמירה גדולה מאד"

מתוך וידאו מצולם של כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל על הקמיע הקדוש, ניתן לצפייה באתר ברוסלב סיטי" בכתובת:

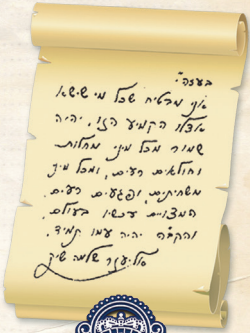
www.breslevcity.co.il הקמיע

**המקור
זהה
מדויקים**

**להזמנת הקמיע
התקשרו עכשיו**

**04-6721909
04-6656666**

מי לא צריך ישועה!?

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"
יראה ישועה"

(מתוך "אשר בנחל" קלח, לזר, רמב)

ועכשיו בפורמט מיוחד לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666